

Ünnepi közgyűlés az egyetem aulájában

Az egyesület zászlóinak bevonulása és a Himnusz hangjai után főtítkáruk lépett a mikrofonhoz:

„Tisztelettel köszöntöm a miskolci Vándorgyűlés résztvevőit. Lomniczi Gergely vagyok, az Országos Erdészeti Egyesület főtítkára. A Vándorgyűlés minden évben egyesületünk életének legfontosabb programja. Idén 143. alkalommal gyűltünk össze, hogy szakmai ismereteinket bővítsük, barátainkkal való összetartozásunkat erősítsük, és kitüntetett kollégáinkat ünnepeljük. Egyesületünk gazdag múltja az idei évben külön kiemelkedő jubileumot is kínál számunkra, az Egyesület által kiadott Erdészeti Lapok alapításának 150. évfordulójára emlékezünk.

Engedjék meg, hogy ünnepi programunk kezdetén külön tisztelettel köszöntsem az elnökségben helyet foglalókat: *Garancsi Istvánt*, a gyalogos és kerékpáros turizmusért felelős miniszterelnöki megbízottat, *dr. Seregi Jánost*, az állami erdőgazdaságok feletti tulajdonosi jogokat gyakorló Magyar Fejlesztési Bank ügyvezető igazgatóját, *dr. Patkó Gyulát*, a Miskolci Egyetem rektorát, *Zambó Pétert*, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét, *Zay Adorjánt*, a házigazda Északerdő Zrt. vezérigazgatóját és *dr. Kosztka Miklós* professzort, az Országos Erdészeti Egyesület Díjbizottságának elnökét.

Köszöntöm a Vidékfejlesztési Minisztérium és a Magyar Fejlesztési Bank megjelent képviselőit, az erdészeti szakigazgatás, oktatás és kutatás, valamint az állami és magán-erdészeti társaságok vezetőit, az erdészeti és a faipari szektort képviselő szervezeteket, egyesületünk tagságát és valamennyi kedves vendégünket.

Külön köszöntöm határainkon túlról érkezett vendégeinket, köztük Szakács Sándort és Orbók Ilnát az Erdélyi helyi csoportból, valamint a Rozsnyóról érkezett Balázs Györgyöt.

Kérem, hallgassák meg Orbán Viktor miniszterelnöknek az erdészekhez írott levelét.

Ezután felkérem Zambó Pétert, az Országos Erdészeti Egyesület elnökét évértékelő beszédének megtartására.

„Tisztelt Vándorgyűlés, Kedves Vendégeink,

Tisztelt Külföldi és Magyar Erdészek, Házigazdák, Hölgyeim és Uraim!

Ebben az évben kedves házigazdánk hazánk legnagyobb erdőségébe invitáltak bennünket.

Köszöntöm Önöket Miskolcon, Északkelet-Magyarország hét évszázados központjában, a Bükk lábainál, az Egyesület 143. Vándorgyűlésén!

Kivételes alkalom az, hogy rendezvényünk bázisát a miskolci egyetem ad-

MINISZTERELNÖK

Zambó Péter úr,
az Országos Erdészeti Egyesület elnöke

Budapest

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Vándorgyűlés!

Nagy tisztelettel köszöntöm Magyarország erdőségeinek őreit, akik hivatásból és hivatalból gondot viselnek a természet adta ősi kincsünkre! Nem kis feladat nyugszik az Önök vállán, hiszen komoly felelősséggel tartozunk természeti környezetünkért, ám ha becsülettel gazdálkodunk vele, tiszteljük és elfogadjuk törvényeit, ő is gondoskodik rólunk: megtart és szolgál bennünket.

A magyar ember ősidőktől fogva tiszteli a földet és az erdőt. Pontosan tudjuk, hogy az erdő nem pusztán fát és megélhetést ad, hanem a belőle élő embernek közösséget, kultúrát is jelent: bölcsőtől a fejéig kíséri bennünket. Az erdő életének törvényeiből egy olyan rend bontakozik ki, mely a nagy egész harmóniájának szolgálatába állítja átalakulása minden apró, rejtett részletét. Tanulsága, hogy benne semmi sem öncélú, legkisebb alkotója sem haszon nélkül való, ereje a benne élők összetartozásában, egymásra utaltságában rejtőzik. Tudományából okulni bölcs dolgok megismerése felé viszi azt, aki hivatásul választja az erdőművelés elhivatott munkáját.

Engedjék meg, hogy ennek szellemében megköszönjem az egész magyar erdész társadalom munkáját! A tudós erdőmérnököktől a kétkezi munkáját becsülettel végző erdészig ma is olyan összetartó, felelősségteljes közösséget alkotnak, melyre bátran számíthatunk.

Budapest, 2012. július 6.

Üdvözlettel:

Orbán Viktor

ja – mellyel a közös selmeci alma mater, a Sopronban együtt töltött három évtized, értékrendünk és hagyományrendszerünk egyaránt összeköt bennünket. Ékes bizonyága ennek a Kassai Nyilatkozat és a Selmeci Műemlékkönyvtár, melynek történelmi légköréből ma reggel kaphattunk ízelítőt.

Miskolc és a Keletbükki Erdőgazdaság negyvennégy éve, 1968 augusztusában adott otthont a magyar erdészek vándorgyűlésének.

1968 nemcsak a korszak gazdaságpolitikájában, hanem a szakmai egyesületek lehetséges mozgásterében, befolyásában is változásokat ígért. *Madas András* az elnöki beszédében az OEE információ-közvetítő, ismeretterjesztő tevékenységének erősítését hangsúlyozta – kiemelve abban folyóiratunk megkerülhetetlen szerepét és az összefogás fontosságát.

Legutóbb húsz évvel ezelőtt látogathattunk el ilyen széles körben ebbe a régióba – 1992-ben a Zemplén vidékére invitált bennünket az Erdőgazdaság.

Az újjászületett demokráciában szervezett harmadik Vándorgyűlésünk

Dr. Madas András

alapgondolata a közcélúság és a tartamosság, az ökológiai szempontok előtérbe helyezése volt. Megnyitóján fejet hajtottunk a magyar erdészet és az Egyesület egykori vezéregyénisége, *Waldott Kelemen* báró emléke, gazdag szellemi hagyatéka előtt. Szakmai programunknak a természetesen megújuló zempléni erdő, közgyűlésünknek Sárospatak történelmi légkörű városa adott kereteket.

Alig múlt egy éve, hogy Zalaegerszezen tartottuk az Egyesületünk 160 éves fennállása alkalmából megrendezett ünnepi közgyűlésünket.

Most az ország átteles térségében vagyunk, merőben más természeti viszonyok között – mégis ugyanaz az erdészbarátság vesz körül mindannyiunkat, amelyet tavaly a zalai kollégák körében, illetve a korábbi vendéglátóink részéről megtapasztalhattunk. Napjaink elidegenedésre, depresszióra hajlamos világában ez különösen nagyszerű érzés!

Ismét az erdészet egyik fellegvárába érkezünk, élvezve az állami erdők egytizedét kezelő Északerdő Zrt. és Miskolc városa messze földön híres vendégszeretetét. Kiváló szakmai és kulturális programok sorozatát élhettük meg tegnap a Bükkben, és a nagyváros nevezetességei között.

Köszönet és elismerés minden házigazdának, akik ezt lelkiismeretesen előkészítették, megszervezték és ennyi ismeretet átadva kalauzoltak bennünket!

Köszönöm illusztris vendégeinknek, hogy személyes részvételükkel megtisztelték a magyar erdészek kiemelt rendezvényét!

A kitüntetetteknek mindannyiunk nevében gratulálok!

Egy eseményekben, változásokban és eredményekben gazdag esztendő után állhatok ismét Önök előtt.

A természet működése a klímaváltozást látszik igazolni – az időjárás ismét megmutatta, hogy milyen szélsőségekre képes.

A korábbi csapadékmaximum után, 2011 az elmúlt évszázad egyik leginkább aszályos éve lett – sőt, a példátlan csapadékhiány az idei első félévben is folytatódott. Mára láthatóan elfogytak a talajok víztartalékai. A szárazság sok helyen megakadályozta az újulatok megjelenését, elpusztította a tavaszi erdősítéseket, az aszályveszély elérte az idősebb állományokat is. A problémát az elmúlt napokban megtapasztalt mediterrán hősokk és a másodlagos károsítók várható megjelenése tetézi.

Gazdasági környezetünk sem kerülte el a változásokat.

Ennek markáns eleme a folytatódó válság, benne a fapiac részleges átren-

deződése, ami elsősorban az erőművi tűzifa-felhasználás visszaesésével összefüggésben következett be.

Az állami erdőgazdasági szektor működése és szervezeti jogállása továbbra is stabil – bár a számukra hozzáférhető, erdészeti célú pályázati lehetőségek csekélyek – itt nem érvényesül a szektorsemmlegesség.

A magánerdő finanszírozási lehetőségei a közelmúltban örömdetesesen javultak, számukra több tízezer erdőtulajdonost érintő, tízmilliárdos nagyságrendű uniós támogatási csomagot nyitottak meg.

Ennek ellenére sajnálatos, hogy – a megkésétt, túlkorlátozott kiírások és a potenciális pályázók tájékozatlansága miatt

– a kifutó ciklusban az erdészet ügye jelentős pályázati forrást veszíthet el.

Szakmai jogszabályaink megújítása továbbra is előttünk áll – aminek a részese kívánunk lenni.

Hosszas előkészületek után megszülettek az első körzeti erdőtervek a 2009. évi Erdőtörvény szerint.

Az új Civil Törvény változásokat hozott a működésünk feltételrendszerében, ami ráirányítja a figyelmet szabályzataink felülvizsgálatának szükségességére is.

A MTESZ gazdálkodása, helyzete végzetesen megrendült, aminek kapcsán mérlegelnünk kell a „sérülésektől mentes” kiválás ésszerű lehetőségét.

Komoly kihívások időszaka ez, amiben az erdészegységet csak közös célokkal, következetesen végrehajtott feladatok árán tudjuk megőrizni.

Cselekedeteink alapelveként a „*Külvilágnak lenni!*” jelmondatot választottuk.

Aktív és leendő tagjaink érdekében fogalmaztuk meg a szervezeteink, tisztségviselőink fő feladatát:

„*Legyen jó dolog az Egyesület tagjának lenni!*”

Az elmúlt év második felében Egyesületünk életét egyszerre határozta meg az előremutató reformok szükségének feszítése és a folyamatosan romló körülmények szorítása.

Kitartó munkálkodással mégis sikerült végrehajtani mindazokat a változtatásokat a szervezetben, a működésben és a pénzügyekben, melyek középtávon megalapozzák az OEE életképességét.

A nehéz pénzügyi helyzetre a költségek visszafogásával és a működési tartalékok megkeresésével reagáltunk. A

bevételi oldalán megtörtént a pártoló tagi díjak kiszámítható rendezése.

Mindezekkel, komoly pályázati forrás nélkül és csökkenő SZJA támogatás mellett is talpon maradhattunk, növelhettük a befektetéseink állományát és még szerény céltartalékot is képezhettünk.

Idei pénzügyi tervünk megvalósítása sem vezet a tartalékok feléléséhez.

Megvalósult a *tagdíjreform*, felállt a *kedvezmények rendszere*, megszületett a *Tagsági kártya* – megteremtve a gazdálkodás stabilitását és – remélhetően – újabb alapot adva az Egyesület vonzerejének.

Az OEE korábbi tagjainak háromnegyed része erősítette meg tagságát határidőre az egyesületünkben, az azóta belépőkkel már elértük a korábbi létszám negyötödét, a 3400 főt.

Megkezdődött a fiatal generáció fokozatos térnyerése.

A korábbi lehetőségeken felül, már ma is a tagok juttatása az Erdészeti Lapok, „A mi erdőnk” és az „Erdészettudományi Közlemények” c. folyóirat, valamint megnyílik a Tagsági kártyával igénybe vehető kedvezmények egész sora. Tovább fejlődnek, naprakészebben informálnak a megújított egyesületi honlapok, heti rendszerességgel sajtófigyelő-anyagot küldünk minden tisztségviselőnek.

Színvonalas helyi és régiós programok valósultak meg, új helyi csoport megalapítására is sor került.

A helyi csoportok működésének segítésére létszám alapú, 600,- Ft/fő mértékű támogatásról döntöttünk.

Partnerkapcsolataink közül kiemelkedik az MFB Zrt.-vel, a FAGOSZ-szal, a MEGOSZ-szal és az Agrárkamarával, újabban az Ökotárs Alapítvánnyal és az Erdei Iskola Egyesülettel folytatott együttműködés.

Konstruktív kapcsolatra törekszünk a természetvédelem és a természetjárás szakmai szövetségeivel.

További személyi változások történtek az Egyesület szervezetében.

Mindannyiunk elismerését, köszönetét fejezem ki *Pápai Gábor* nyugállományba vonuló főszerkesztőnek a több mint két évtizedes, számos kitüntetéssel díjazott tevékenységéért, egyebek között az Erdészeti Lapok címének és egyesületi jellegének történeti értékű visszaállításáért.

Munkásságához tisztelettel gratulálunk!

Gábor tovább folytatja a „Gyökerek és lombok” c. portrészorozatot készítését.

A 8. kötet megjelentetéséről az idei évre vonatkozóan állapodtunk meg.

2012. május 1-től új főszerkesztő áll munkába *Nagy László* humánökológus személyében, akinek belépő teljesítményét az OEE honlapjának megújításában értékelhetjük. A lapszerkesztést szeptembertől veszi át.

2012. június 1-től az OEE program koordinátora, a főtítkár segítője *Pintér Eszter* környezetmérnök, erdőpedagógus. *Mester Gézáné Jucika* titkárságvezető nyugdíjasként, részmunkaidőben tovább dolgozik.

A törekvésünk, hogy központunk és könyvtárunk közös fedél alatt legyen az egyesületi élet stabil színtere, beigazolódtott. A Könyvtár és az Információs Központ kihasználtsága egyaránt növekedett.

Előirányoztuk szakmánk rangjának, az erdészek elismertségének, presztízsének megerősítését.

Célul tűztük ki a működési hatékonyság további javítását, az érdekérvényesítő képességünk fejlesztését.

Határozottan valljuk, hogy az erdő a magyar vidék meghatározó eleme, az erdőgazdálkodás pedig a jövő vidékfejlesztésének egyik kitörési pontja lehet.

Állásfoglalásokat adtunk a Nemzeti Vidékstratégia, benne a Nemzeti Erdőprogram frissítéséhez és a Darányi Ignác tervhez. „Erdőstratégia” munkacímen átfogó szakanyagot készítettünk – bízva abban, hogy hatással lehetünk a szabályozó rendszerek további alakulására.

Ágazati célkitűzéseink közül hangsúlyoztuk az állami erdő elidegenítési tilalmának erős garanciáját, az egységes vagyongazdálkodási szerkezet megerősítését, a végleges vagyongazdálkodási szerződések megkötését az erdészeti társaságokkal.

Fontosnak tartjuk magánerdő-gazdálkodásának további élénkítését.

A jogszabályok egyszerűsítésével, a közcélú feladatok és az infrastruktúra támogatási rendszerének kialakításával, az erdőtelepítések ösztönzésével, a magánerdők birtokrendezésével, a faalapú iparágak fejlesztésével, a dendromassza energetikai felhasználásának segítségével – az erdőterület növelése és a munkahelyteremtés egyidejűleg valósulhatna meg.

Erdemes volna az erdőgazdálkodók szerepét jobban támogatni az ökoturizmus területén. Mindeközben javulni fog a magyar vidék környezeti minősége, embermegtartó ereje.

Kiemelten kezeljük a közfoglalkoztatás, az energiapolitika, a CO₂-kvóta-felhasználás, az illegális hulladéklerakás és a szakmai kamarák kérdéseit.

Cselekvésre készen várjuk az előrevetített, 700 ezer hektáros erdőtelepítési programban való aktív szerepvállalásunk lehetőségeit. Figyelünk az EU 2014 és 2020 közötti program-időszakára, különös tekintettel a vidékfejlesztés várható támogatására.

A kuratóriumok tagságának frissítésével, pénzforrások biztosításával, a Titkárság fokozottabb együttműködésével igyekszünk elősegíteni Alapítványaink – kiemelten a Wagner Károly Alapítvány és az Erdészcsillag Alapítvány működését.

A végéhez közeledik az OEE vagyonelemeinek és értékeinek – köztük a Szakkönyvtár és az Erdészeti Lapok felértékelése, az egyesületi vagyonban való szerepeltetése.

Közgyűlési szinten deklaráltuk a Magyar Erdészeti, Vadászati és Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesülete szellemi örökségének átvételét.

Jelentős számú eseményt generáltunk és segítettünk az Erdők Nemzetközi Évében, Egyesületünk 160. évfordulójának tiszteletére – azok élén, az 50 helyszínen, mintegy 15 ezer látogatót vonzó „Erdők Hete” és a „Muzsikál az Erdő” rendezvénysorozattal –, melynek ideji programjai éppen most valósulnak meg.

Emlékezetes alkalmon vettünk részt Rátóton, tisztelegve az Aradi Vértanúk emléke előtt, majd közösen ünnepeltünk Sopronban a Tanulmányi Erdőgazdaság 60. születésnapját.

Kivételes alkalom volt a selmeci megemlékezésünk a Kassai Nyilatkozat aláírására, melynek fénypontján a Bányászati Palota alapítására készített fekete márvány emléktáblát tehetjük a méltó helyére.

Vivát, az előkészítőknek és a szervezőknek!

Évzáró közgyűlést tartottunk a Székházban, valamint az Erdők Évét lezáró konferenciát a VM-ben.

Ez a Vándorgyűlés is alkalmat kínál a közös ünneplésre:

2012-ben az Erdészeti Lapok alapításának 150. évfordulóját köszöntjük!

Az alkalomból jubileumi logót, molinót és kiadványt készítettünk, valamint tematikus különszámot adtunk ki a világ, Európa és hazánk erdeiről. Ezek mindegyike a honlapunkról letölthető.

Megjelentünk a Mezőgazdasági Könyvhónap rendezvényein, minden egyesületi eseményen gondot fordítottunk a jubileum megjelenítésére. Az év minden lapszámába tematikus fejezetet szerkesztünk.

Jubileumi eseményt szerveztünk Budapesten – és lehetőség szerint szervezünk összest Selmechányán. Tartalomlemező kutatást indítottunk el, a digitális archívum felhasználásával.

A jubileumról hírt adunk más természettudományos folyóiratokban és egyéb honlapokon is.

Lapunk havi példányszáma az új struktúrában 3500 fölé emelkedett, a terjesztést már a posta végzi.

Megújítjuk az OEE teljes arculatát, egységes arculati eszközöket biztosítunk a vidéki szervezeteinknek.

Felkaroljuk az állami erdőgazdaságoknál dolgozóknak tervezett képzési programot, mely mintául szolgálhat az ágazati program kialakításához. A programban az Egyesület szakmai rendezvényeinek is szerepük lesz, amennyiben azok beszámítanak a megszerzendő továbbképzési pontszámokba.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Láttatni akarjuk, hogy az OEE felelős szakemberek haladó szellemiségű szervezete.

Vezessen bennünket az *alázat* az erdő, az ember és a szakma iránt!

Csatlakozzunk az ideji Vándorgyűlés jelmondatához, az Északerdő Zrt. hitvallásához – miszerint:

„Az erdő unokáink öröksége”!

Tegyük magunkévá, hirdessük egyesületünk veretes jelszavait: „Szakértelem – Erkölc – Összetartozás”!

A következő esztendőben ismét fontos jubileumunk lesz: 2013-ban ünnepelhetjük az első állami erdész szakiskola – egyben a magyar erdészképzés – átszervezési megindításának 130. évfordulóját.

Páratlan szakirodalmi teljesítményű szervezetünk, az Erdészettörténeti Szakosztály pedig az 50. születésnapját fogja ünnepelni.

Addig is bizakodással, tettekre készen, összetartásunkat megmutatva tekintünk a jövő felé!

Közös célunk egy egységes és tevékeny egyesület, mely selmeci szellemében, korszerű háttérrel szolgálja az erdő és a közösség érdekeit.

Mi olyan szakmát képviselünk, olyan egyesületet építünk, aminek jó dolog a tagjának lenni.

Az Országos Erdészeti Egyesület nevében még egyszer köszönöm a házigazdák szíves vendégszeretetét!

Mindannyiunknak eredményes munkát, sok sikert és jó egészséget kívánok!”

Hallgassunk meg közösen Petőfi Sándor: A hegyek között c. versét, Kulcsár Imre Déryné-díjas előadóművész tolmácsolásában.

* * *

Az erdők szerepének fontosságát a Magyar Köztársaság új Alaptörvénye rögzíti. Ebben a szellemben fogalmazott üzenetet a magyar erdész-társadalom számára dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter. Mivel külföldi útja miatt a miniszter úr nem tudott ma köztünk megjelenni, felkérem Wisnovszky Károlyt, a Nemzeti Élelmiszerbiztonsági Hivatal Erdészeti Igazgatóságának igazgatóját, hogy olvassa fel a levélben elküldött gondolatokat.

„Szívből gratulálok Önöknek az Egyesület fennállásának 161. évfordulója alkalmából.

Az Országos Erdészeti Egyesület a világ legrégebbi erdőgazdasági érdekvédelmi egyesülete, amely a nemzedékről nemzedékre átörökített szaktudás lété-

teményese, őrzője. A Kárpát-medencében összpontosult, évszázadok során felbalmozott szellemi tőkét világszerte megbecsülik. Az időtállóság és a korszerűség különleges elegye adja meg e tudás értékét, rendkívüliségét. Mindannyiunkat büszkeséggel tölt el az is, hogy az idén 150 éves Erdészeti Lapok szintén a legrégebbi a folyamatosan megjelenő hazai agrárlapok között.

A magyarság kiemelkedő egyéniségeinek gondolataiból minden időben fel lehet építeni egy olyan nemzeti fejlesztési programot, amely megfelel az adott kor kihívásainak. Ezt tükrözik Kaán Károly szavai is, melyek egybecsengenek a Nemzeti Vidékstratégiában megfogalmazott alapelvekkel: „Én az erdő nemzeti tőkének (...) tartom, melyet nem szabad megtámadnunk, eltékoznunk, melynek megtartásában és nevelésében kormányoknak, egyeseknek, községeknek s az egész nemzetnek, törvényhozásnak, közigazgatásnak és népnevelésnek közre kell működniük!”

Magyarország természeti értékeinek legjavát az erdőgazdálkodók őrzik példamutató módon. Túlzás nélkül mondjuk, hogy kontinensünk és bolygónk jövője azon áll vagy bukik, hogy a nemzetek vezetői belátják-e: az erdőkkel csak fenntartható módon szabad gazdálkodni. A magyar EU-elnökség kimagasló sikere, hogy a tagállamok elkötelezték magukat egy Európai Erdőegyezmény létrehozása mellett. Az egyezmény célja, hogy az európai polgárok érdekében érvényesítse az erdők hármasság gazdasági-környezetvédelmi-közjóléti funkcióját, biztosítsa a fenntartható gazdálkodás egyre szélesebb körű elterjedését Európában.

Az idén szeptemberben lesz a következő tárgyalási forduló Bonnban, így sokkal remélhetjük, hogy már 2013 végére megszületik az Erdőegyezmény. Az egyeztetéseken a vidékfejlesztési minisztérium kiemelt figyelmet fordít arra, hogy a hazai érdekek, az erdőgazdálkodók által elért eredmények és elvárásai helyet kapjanak az egyezményben.

Egyre bővül az uniós erdészeti támogatások köre. A Natura 2000 erdőkben elrendelt korlátozások utáni kompenzáció lebetősége, valamint a fiatal erdők állománynevelésére nyújtható támogatás iránt egyaránt komoly érdeklődést tapasztalunk. Határozott szándékunk, hogy a 2014-től kezdődő költségvetési időszakban a támogatási jogcímek lehető legszélesebb skáláját használjuk fel az ágazat fejlesztésére.

A források legnagyobb része egyelőre a magánerdőkben gazdálkodók számára elérhetőek, de 2014-től egyre több támogatási lehetőség nyílik az állami erdőkben gazdálkodók számára is. Ezek jellemzően környezetvédelmi célokat szolgáló támogatások. Így remélhetőleg meg tudjuk védeni azt az álláspontot, amelyet több tagország is képvisel: hogy a „zöldítést” tulajdonostól függetlenül minden erdőben támogatni lebesse.

Szívből gratulálok a díjazottnak és az Egyesületnek!

Budapest, 2012. július 5.

Üdvözlettel Dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter

Felkérem dr. Seregi Jánost, az állami erdőgazdaságok tulajdonosi jogait gyakorló Magyar Fejlesztési Bank ügyvezető igazgatóját, beszédének megtartására.

„Különleges helyzetben állok itt ma Önök előtt. Egy részről, mint a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. ügyvezető igazgatója, akihez a 22 állami erdőgazdaság tartozik, másrészt, mint Seregi János, az Országos Erdészeti Egyesület tagja, a Visegrádi csoportból. Így nagyon figyelem kell arra, hogy mit mondok Önöknek ma, mert tartanom kell az elnöki megrovástól.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Liebe Gäste!

Elnök úr azt javasolta nekem, hogy beszéljek az MFB és az állami erdők kapcsolatáról, az elmúlt 2 évről. Úgy döntöttem, nem terhelem Önöket sem számokkal, sem eredményekkel. Beszélek Önöknek arról az érzésről, amit tavaly tapasztaltam Zala megyében, amikor Zalaegerszegen volt a Vándorgyűlés.

A Vándorgyűlés szombati napja, maga a küldöttgyűlés, szóban nehezen kifejezhető érzéseket váltott ki az emberből. Leginkább a család fogalmával írható körül az, amit akkor éreztem. Látni, hogy egy 161 éve működő egyesület, akit megrán-

gattott a történelem és ennek ellenére meg tudott maradni, mindenképpen ahhoz fogható, ahogy egy család összetartozik, bajban és jóban is összefog az értekei és a tagjai érdekében.

A pillanat a néma csendben, mikor a klopacska hangjára felsorolják azon kedves kollegáik névsorát, beosztástól és végzettségtől függetlenül, akik elhagytak minket, olyan mély emberi tulajdonságokat rejt, amelyekre Önök méltán büszkék lehetnek.

Ehhez még ráadásként jön az ezt megelőző szakmai nap a baráti esttel együtt. Szemmel látható az az öröm, amit a találkozás okoz Önöknek. Többségüknek ez a két nap sokat jelent – mert a munkájuk lefedi az egész országot –, így csak itt találkoznak évente újra meg újra.

Ezt jelenti a család is, hiszen mindannyian tudjuk, hogy a mai felfokozott életünkben sajnos csak egy-egy jeles ünnepnapon találkozunk szeretteinkkel.

Önök mindannyian hűen követik a selmebányai, soproni örökséget. Mint az MFB Zrt. egyik vezetője, ezt látom az állami erdőgazdaság vezérigazgatóinak szemléletében is. Bízom benne, hogy örökségüket megőrzik és továbbadják utódaiknak. Ezek azok a gyökerek, amik nélkül most nem lennénk itt, amire méltán lehetnek büszkék.

Megköszönöm az Északerdő Zrt. valamennyi kollégájának a kiváló szervezést.

Van a teremben egy úr, aki családjától távol a „másik családjánál” tölti születésnapját a mai napon. Isten éltesse Zay Adorján vezérigazgató urat 43. születésnapja alkalmából!

Ezért is megisztelő számomra, hogy szólhattam Önökhöz. Ne feledjék, nem az számít, hogy a leggazdagabb emberek legyenek a temetőben, ami igazán számít az, hogy úgy térjenek nyugovóra éjszaka, hogy valami csodálatosat alkottak.

A 161 évre és a munkájukra, amit nap mint nap végeznek, méltán mondhatjuk, csodálatosat alkottak.

Köszönöm, hogy meghallgattak.”

Az idei Vándorgyűlésünket az ország legnagyobb területét kezelő erdészeti társasága rendezti. Felkérem Zay Adorjánt, házigazdánkat, a társaság vezérigazgatóját, hogy tartsa meg beszédét.

„Tisztelt Ünnepi Közgyűlés!

Az erdészek 143. Vándorgyűlését rendező ÉSZAKERDŐ Zrt. nevében tisztelettel köszöntöm mindannyiukat!

Remélem, szakmai épülésükre szolgált a tegnapi délutáni program; a napjainkban egyre jobban elvárt és divatos természetközeli erdőgazdálkodás mellett a most már hagyományosnak számító gazdálkodási módokból is tudunk hasznosítható, maradandó mintát mutatni. Bízom benne, hogy a szakmai épülés mellett a baráti találkozásokra, beszélgetésekre is jutott elegendő mód és lehetőség, mindenki élt az alkalommal – és túl is élte azt.

Hogy a szakestélyekről ismert példával éljek – és ezt itt Miskolcon bátran merem tenni –, ma a komoly poharakon a sor. Ezért a tegnapi megnyitó köszöntés után engedjék meg, hogy ezen az ünnepi ülésen néhány további gondolatot röviden megosszak Önökkel.

Az erdő unokáink öröksége.

Ezt a jelmondatot tűzte zászlajára évtizedekkel ezelőtt az Északerdő, és ez a jelmondat adja a keretet Vándorgyűlésünk szakmai programjai, ünnepi eseményei köré.

Látszólag egyszerű, magától értetődő gondolat, hisz ki ne ismerné és idézné például azt a mondást, amely a fát ültetők jövőbe vetett hitét ábrázolja.

Az erdőgazdálkodás napi gyakorlatában mégis olyan feladat elé állít ez a mondat, aminek megvalósulásáért nap mint nap kemény munkával tenni, dolgozni kell.

Az Északerdő Zrt. a legnagyobb erdőterületet kezelő állami erdőgazdaságként összesen 107 ezer hektár erdő fenntartható használatáért, az itt folyó gazdál-

kodásért felel. Társaságunk jelen van Borsod-Abaúj-Zemplén megye területének majd minden településén – és sajnos sok helyen az önkormányzat mellett az egyetlen, aki munkalehetőséget biztosít.

Komoly kihívás teljes szakmai meggyőződéssel az unokák örökségének megtartását, érdekeit képviselni ott, ahol a ma emberének is kevés a kenyerre. Az erdő sokat hangoztatott három funkciójából térségünkben kiemelt szerepe van a szociális funkciónak. A hazai gondolkodás sokszor leegyszerűsítve csak a közjóléti, rekreációs igények kiszolgálását érti ezen funkció alatt, pedig világviszonylatban ennél jelentősebb a munkahelyteremtésen, a megélhetés biztosításán, a valódi vidékfejlesztésen keresztül biztosított szociális tartalom.

Az erdő javainak fenntartható hasznosítására, az ebből származó munkahelyekre, az erdő által kínált megélhetésre szüksége van a társadalomnak. A többi állami és magán erdőgazdálkodóhoz hasonlóan az Északerdő is kulcsfontosságú munkalehetőséget teremt a vidéki lakosság számára. 350 saját alkalmazottja mellett több mint 100, jellemzően kis- és közepes vállalkozásnak kínál megélhetést, és az idei évben kiemelkedően nagy létszám, összesen 600 fő közfoglalkoztatását vállalta.

A jelen nehézségeinek legyőzése nélkül ugyanis nem védhető meg az unokák öröksége.

Ezért az itt élő vidéki emberek számára nem szegyen az erdővel gazdálkodni, az erdő termékeit hasznosítani. A gazdálkodást körülvevő, egyre szaporodó térbeli és időbeli korlátozások hatásait ebbe a környezetbe helyezve kell szemlélni és értékelni. A legális gazdálkodás, a javak fenntartható hasznosítása nem bűn, hanem az egyén és a közösség túlélését, optimális eset-

ben jólétét szolgáló racionális cselekedet. Növekvő erdőterület, folyamatosan gyarapodó fakészlet mellett, Európa legszigorúbbjai közé tartozó jogi szabályozási környezetben ma Magyarországon nem lehet bűn legálisan faanyagot termelni. Különösen, ha nem öncélú cselekedetről, hanem az egész társadalom javát szolgáló, megélhetést adó, közjóléti funkciók fedezetét biztosító munkáról van szó.

Bűn viszont, és minden eszközzel megakadályozandó cselekedet az illegális fakitermelés, a falopás. Régiókban sajnos napi problémát jelent. Nemhogy a következő nemzedékek örökségét, de helyenként a jelenkor eredményeit veszélyezteti. Visszaszorítására minden eszközt, erőforrást fel kell használni, mert mit sem ér a védettség, a természeti értékek ismerete, ha eltűnik az azoknak helyet adó életközösség.

Nem szabad azonban összekeverni az erdei javak legális hasznosítását az illegális, törvényt nem ismerő pusztítással. Sajnos az időnként semmiből előbukkanó és ködbevesző szellemlovagok, a világ megmentése szlogen mögé bújó, önös célokat hajszoló szervezetek is próbálják esetenként besározni az erdőgazdálkodást. Szakmánknak fel kell emelnie a hangját, és határozottan el kell ítélnie az egyre gyakoribb ez irányú kísérleteket.

Meg vagyok győződve róla, hogy az Északerdő jó gazda módjára kezeli a rábízott állami vagyont, végzi mindennapi feladatait. Komoly örökséget kapunk elődeinktől és legalább ilyen vagy még jobbat akarunk hagyni az utánunk jövőknek.

Mint hallhattuk és tudjuk, Egyesületünk életében tiszteletet érdemlő jubileumok követik egymást. A tavalyi Vándorgyűlésen emlékeztünk az alapítás

160. évfordulójára, míg idén az Erdészeti Lapok 150 éves jubileuma ad okot az ünneplésre. Ezek az emlékezések mindig alkalmat adnak a visszatekintésre, a korábbi időszakokban dolgozó kollégák munkájáról való megemlékezésre. Így van ez a mostani miskolci Vándorgyűlés tekintetében is, ahol az 1968-as vándorgyűlésre, az akkor és azóta itt dolgozó kollégákra emlékezünk. Segíti mindezt a kor dokumentumainak feltárása, az egykori fényképek közzététele, a korábbi helyszínek felkeresése.

Különleges érzés volt számomra negyvennégy év elteltével újabb vándorgyűlést megnyitni Miskolcon, érezve és ismerve elődeink munkáját és eredményeit. Kívánom, hogy a megújulásból lendületet kapó Egyesületünk további évtizedekig képviselje a szakmaiság és összetartozás eszméit, melyek legteljesebben talán a vándorgyűlések szervezésekor jelennek meg a nyilvánosság előtt.

A 143. Vándorgyűlés szervezőjeként pedig köszönöm az állami erdőgazdaságok tulajdonosának, hogy hozzájárult a szervezőktől nem kis anyagi és időráfordítást igénylő esemény megrendezéséhez.

Külön köszönettel tartozom a szervezésben fáradhatatlanul dolgozó kollégáimnak, különösen *Bak Julianna* és *Papp Gyula* vezérigazgató-helyetteseknek és a miskolci helyi csoport titkárnak, *Bányai Péter* erdőművelési vezetőnek. Köszönöm Miskolc városának és a miskolci egyetemnek, hogy nem feledve a szakjaink közötti közös gyökereket, befogadott bennünket és a szervezés minden kérdésében rugalmas partnerként vett részt.

És külön köszönöm a rekord létszámú résztvevőnek, kollégáimnak és vendégünknek, hogy megtiszteltek jelenlétükkel, érdeklődtek szakmai eredményeink iránt. Bízom benne, hogy az összetartozás érzésében megerősödve térnek vissza napi munkájuk mellé, melynek során soha ne feledjék: az erdő unokáink öröksége!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!”

Az idei év egyesületünk lapjának, az Erdészeti Lapoknak 150 éves jubileuma. Egyesületünk tagsági reformjának eredményeként az idei évtől ismét minden tagunk személyesen kézhez kapja a nemcsak szakmai, hanem sajtótörténeti szempontból is jelentős folyóiratot. Ezzel biztosítottuk újságunk továbbélését. Legyünk büszkék értékeinkre, ismerjük meg azokat! Felkérem dr. Oroszi Sándort, az Erdészettör-

téneti Szakosztály elnökét, hogy a jubileumi év programjainak sorába illeszkedve tartsa meg rövid összefoglaló előadását az 1862-ben alapított lap történetéről.

„Mivel a résztvevők a Lapok történetének tételes leírását az ajándékcsomagban megkapták, én csak három, a

150 év alatt együttesen ható tényezőket emelek ki. Ezek: az elődök, a hagyományok tisztelete; a Lapok folytonossága és a megújulási képesség.

Az első, 1862-től 1918-ig terjedő időszakban mindegyik együttesen hatott azzal, hogy az alapítók *Divald Adolf* és *Wagner Károly* különös tiszteletnek örvendett. Az egyesület közleményévé vált Erdészeti Lapok /külső megjelenése/ és belső témabeosztása az alapítók által „kitalált” módon jutottak el az OEE tagságához, olvasóihoz.

Az első világháborút követő néhány évben elsősorban a folytonosság került előtérbe, mivel mind az Egyesület, mind

a Lapok szerkesztése, kiadása megszakadt. A trianoni Magyarország talpra állása szintén időbe telt, s benne az erdőszakma kibontakozása, magára találása szintén hosszabb folyamatként írható le. 1935-36-ra érték el a korábbi egyensúlyt, a hagyományok, a folyamatosság és a megújulás egységét. Ez utóbbit jellemezhetjük az idegen nyelvű összefoglalók közlésével, ami az 1936. évi magyarországi II. Nemzetközi Erdőgazdasági Kongresszus idejére valósult meg. A második világháború éveit, különösen a front közeledése ismét a folyamatosságot veszélyeztette, hogy aztán 1944 végétől 1948-ig mind az OEE, mind a Lapok tetszhalott állapotba kerüljön. Az újjáéledés során a hagyományoktól, az elődök tiszteletéből csak a „haladók” – értsd a korszaknak megfelelők – maradhattak meg, de legalább a folyamatosságot sikerült helyreállítani. A tartalmi, sőt formai megújulás 1950-ig tartott, amikor a folyamatosság – ismét hatalmi, politikai beavatkozásra – megakadt.

Az 1952-ben induló, Az Erdő című periodika eleinte nem vett tudomást az elődökről, de legalább egy új folytonosságot kezdett el, amely jó évtized múltán kezdte felvállalni az Erdészeti Lapok hagyományainak egyes elemeit. Annál is inkább, mert az Egyesület közleménye lett, és a szerkesztőbizottság elnöke az OEE vezetőségének tagja. A folyamat az 1980-as években teljesedett ki. Igaz, még Az Erdő a cím, de már az Erdészeti Lapok évfolyamának feltüntetésével mind a hagyományok, az elődök tisztelete, mind a folyamatosság, mind pedig a megújulás képessége egyensúlyba jutott. Miközben a magyar gazdasági és politikai élet – összefüggésben szövetségeseink válságával –

Fekete Gyula főtűkár

mind nagyobb és megoldhatatlannak bizonyuló kihívásokkal volt kénytelen szembenézni.

1990-ben Az Erdő helyett újra Erdészeti Lapok jelentek meg. Az elődök tisztelete és a folyamatosság helyreállt. A formai megújulás mellé tartalmi is került, amelyet az olvasói igények átalakulása indokolt. Végül a megújulás bizonyítéka, hogy napjainkban a 150 év-folyamnyi Erdészeti Lapok digitális formában is hozzáférhető. Azaz a megújulási képesség eljutott a legkorszerűbb adathordozókig – szintén a mai olvasói igényeknek megfelelően.

A történeti áttekintés végén ismét felhívom a figyelmet az említett három tényezőre, amelyek szakmai folyóiratunkat 150 évig jellemezték. S egyben tanulságként kimondom: az erdészek tájgondozását, továbbá a magyar nyelvű és szellemű generációk fenntartását az ismét megújuló Erdészeti Lapoknak töretlenül szolgálnia kell.”

Hagyományainknak megfelelően kérem a Közgyűlést, hogy felállva tisztelegjünk a tavalyi Vándorgyűlés óta elhunyt tagtársaink, kollégáink emléke előtt. Emlékezik: dr. Sárvári János, egyesületi könyvtárunk őre.

Dr. Andor József Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *Ary László* erdősztechnikus, *Bacsó Lajos* erdősztechnikus, *Bécsi János* erdősztechnikus, *Beke István* erdősztechnikus, *Bene János* erdősztechnikus, *Boros József* egyéb felsőfok, *Bödöcs László* erdősztechnikus, *Czene Pál* erdősztechnikus, *id. Csala Flórián* erdősztechnikus, *Csillag Ferenc* erdősztechnikus, *Dezső Gyula* erdősztechnikus, *Dobribán Géza* erdőmérnök, *Dudás István* erdőmérnök, *Eged István* erdősztechnikus, *Fodor István* erdőmérnök, *Frankó János* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *Gertbeis Antal* erdőmérnök, *Gránitz András* agrármérnök, *Halász Aladár* Bedő Albert-díjas erdő-

mérnök, az OEE tiszteletbeli tagja, *Hancz László* erdősztechnikus, *Hulják József* erdőmérnök, *Iván Tibor* erdősztechnikus, *Jánosi István* erdősztechnikus, *Jubász Jenő* erdőmérnök, *Kiss Antal* erdőmérnök, *Kocsor Gyula* erdősztechnikus, *Laczkó György* erdősz, *Mosolygó József* erdősztechnikus, *Nagy Sándor* erdősztechnikus, *Oláb Tibor* Bedő Albert-díjas erdőmérnök, *Petróczi László* erdősztechnikus, *Princzes József* Decrett József-díjas erdősztechnikus, *Pütkösti Imre* aranydiplomás erdőmérnök, *Rádló László* erdősztechnikus, *Regős István* erdőmérnök, *Sándor József* erdőmérnök, *Sipos Sándor* erdőmérnök, *Szabó Balázs* erdőmérnök, *Szabó Elemér* erdősztechnikus, *Szabó József* kerületvezető erdősz, *Szákovics Imre* erdősztechnikus, *Szente András* erdőmérnök, *Szilágyi Imre* erdősztechnikus, *Szivós Ferenc* erdőmérnök, *Szulcsán Gábor* erdőmérnök, *ifj. Takács Zoltán* erdőmérnök, *Tomity Iván* erdősztechnikus, *Varró István* erdősztechnikus, *Zágoni István* erdőmérnök, *Zilaby Aladár* Kaán Károly-díjas erdőmérnök.

Tisztelt Ünnepi Közgyűlés, programunk folytatásaként hallgassák meg Áprily Lajos: Biztatás fiatal fenyőknek c. versét, Kulcsár Imre előadásában. Ezután közgyűlésünket az Országos Erdészeti Egyesület kitüntetések átadásával folytatjuk.

Felkérem dr. Kosztika Miklóst, a Díj Bizottság elnökét, ismertesse a bizottság ez évi munkáját, valamint a kitüntetést elnyert személyek nevét.

Felkérem Zambó Péter elnökünket és Szabó Vendelt, az Egyesület technikus alelnökét a kitüntetések átadására.

Tiszteletbeli tagsági díszoklevél

Dr. h.c. Dr. BONDOR ANTAL
erdőmérnöknek

Az aranydiplomás erdőmérnök, az erdészeti tudományok kandidátusa, ny. egyetemi tanár, egyetemünk, a Nyugat-magyarországi Egyetem tiszteletbeli doktora erdőmérnöki oklevelének megszerzésétől, 1954 óta áll a magyar erdőgazdálkodás szolgálatában. Kezdetben, 10 éven keresztül Dél-Zalában a szakma gyakorlati részét művelte termelési, majd erdőművelési osztályvezetőként. Ezt követően szakmai munkája Budapestre szólította, ahol 17 éven át az erdészeti ágazat fejlesztésével és igazgatásával foglalkozott különböző vezető beosztásokban (OEF főmérnök, FAGOSZ műszaki igazgató, minisztériumi osztályvezető). Erre az időszakra eső gazdag tevékenységét a Mezőgazdasági Minisztéri-

um Erdészeti Főosztálya vezetőjeként zárta 1982-ben.

1983-ban került át az Erdészeti Tudományos Intézet budapesti központjába, ahol először főigazgató-helyettesként, majd 6 éven át az intézmény főigazgatójaként irányította az ágazati kutatást. Közben 1991-től Sopronban, az egyetem Erdőművelési Tanszékére egyetemi tanári kinevezést kapott és megbízták annak vezetésével is. Jelenleg professor emeritusként értékes tanácsaival segíti az erdőművelés tudományának fejlesztését. Tudományos és oktatói munkáját számtalan önálló könyv, könyvrészlet, egyetemi jegyzet, szakcikk fémjelzi.

Aktív résztvevője és részben vezetője volt és maradt ma is a hazai erdészszakmai és tudományos közéletnek (MTA Erdészeti Bizottsága, Alföldi Erdőkért Egyesület, Országos Fajtaminősítő Tanács). Szülőföldjén, a Kiskunságban 17 éven keresztül az igazgatóság elnöke volt a kecskeméti székhelyű állami erdészeti zrt.-nek. Gazdag életútját állami, szakmai és egyesületi kitüntetések sorával ismerték el.

Az Országos Erdészeti Egyesületben évtizedek óta meghatározó szerepet tölt be. 57 éve, 1955-ben csatlakozott az egyesületi élethez. 1983-tól az ERTI Helyi Csoportjának elnöke, 1993-tól napjainkig a Kecskeméti Helyi Csoportnál tevékenykedik. A hatvanas évektől tagja

az Erdőművelési Szakosztálynak, ahol a titkári teendőket is ellátta. Tagja volt az időközben átalakult Műszaki-Fejlesztési Szakosztálynak is.

Egyesületi munkájára is jellemző volt a szakmai és tudományos életben tanúsított aktivitása. 1972-től tíz éven át tagja és titkára az egyesület Oktatási Bizottságának. Huszonkét éven át tagja Az ERDŐ szerkesztőbizottságának, ahol számos írása jelent meg mind tudományos, mind egyesületi témákban. 1987-től 2003-ig, tizenhat éven át elnökként vezette a Díj Bizottság munkáját, jó érzékkel koordinálva a szakmai és az egyesületi életben kimagasló teljesítményt nyújtó kollégák elismerését. 1985-89 között az OEE Elnökség, majd

a rendszerváltást követően négy éven át a Választmány tagja. 1971-től kezdődően tíz éven át szervezője és felelőse a Műszaki Napok rendezésének. A Vándorgyűléssel együtt szervezett szakmai rendezvény kiemelkedő és hiánypótló szerepet töltött be az akkor nehezen megismerhető európai és világszínvonalú technológiák, technikai fejlesztések hazai bemutatásában. 1985-ben kiemelkedő szakmai munkássága mellett a korabeli indoklás szerint „harminc év aktív egyesületi tevékenységét” ismerte el az Országos Erdészeti Egyesület a Bedő Albert-díj adományozásával.

Munkássága magas színvonalon ötvözi gyakorlati, igazgatási, kutatói és oktatói tapasztalatait. A hazai erdőművelés gyakorlati fejlesztésének, kutatásának és oktatásának egyik legkiválóbb iskolateremtő egyénisége, aki emberséges magatartásával és szerénységével a magyar erdészszakma és Egyesületünk elismert alakja. Mindezen tulajdonságai teszik méltóvá a legmagasabb egyesületi kitüntetésre.

Bondor Antal szívet-lelket melengető szavakkal köszönte meg az elismerést.

ELISMERŐ OKLEVÉL

kitüntetését kapnak

Balázs Mária Éva újságíró, szakmai közönségkapcsolati referens, Észak-Magyarország kommunikációs hálózatának kulcsszemélyisége, szakmánk pozitív eseményeinek és törekvéseinek korrekt tolmácsolója.

Borosán István erdőmérnök, a Kaposvári Helyi Csoport tagja, a Marcali Erdészet igazgatója, az erdő- és vadgazdálkodás összhangjának megteremtésén munkálkodó szakember, segítőkész cimborja.

Csapó József erdőmérnök, a Soproni Helyi Csoport tagja, a Hegyvidéki Erdészet vezetője, szakmánk gazdálkodási, közjóléti, természetvédelmi és oktatási feladatainak összehangolásán sikeresen dolgozó kolléga.

Dudás Pál erdőmérnök, a Bajai Helyi Csoport tagja és korábbi titkára, hajósi erdészetvezetőként a gemenci térség erdőgazdálkodási, természetvédelmi, vadgazdálkodási teendőinek elkötelezett szakembere.

Gembiczki Ferencné erdősztechnikus, az Egri Helyi Csoport tagja, nyugdíjas területvezető erdész, a mátrai erdőgazdálkodás igényes szakembere, a térség civil szervezeteivel kialakított aktív kapcsolatok erősítője.

Gembiczki Ferenc erdősztechnikus, az Egri Helyi Csoport tagja, nyugdíjas területvezető erdész, aki a Galyatető

környéki erdők természetes kezelésén, az erdő- és vadgazdálkodás egyensúlyának biztosításán munkálkodott.

Gyenes István erdőmérnök, a Veszprémi Helyi Csoport tagja, műszaki vezető, a Gödöllő környéki állami erdőterületeken az erdőművelési és vadgazdálkodási tevékenység sikeres összehangolója.

Jancsó György erdőmérnök, az Informatikai Szakosztály tagja, nyugdíjas erdőrendezési osztályvezető, a légi fényképek alapján készített gazdálkodási és tematikus alaptérképek, valamint a digitális térképezés szakértője.

Laki László gépésztechnikus, a Gépesítési Szakosztály tagja, sárvári gépesítési műszaki vezető, az erdőszeti gépek karbantartásának és javításának elismert szakembere, az ágazati gépfejlesztések résztvevője.

Léránt János erdősztechnikus, a Nagykanizsai Helyi Csoport tagja, letenyi területvezető erdész és természetfotós, aki kiemelkedő tapasztalattal, magas színvonalon valósította meg a zalai bükkösök természetes felújítását.

Molnár József természetvédelmi mérnök, a Budapest HM Helyi Csoport tagja, a Táborfalvai Erdészet műszaki vezetője, a területén folyó erdő- és vadgazdálkodási feladatok összehangolt végrehajtásának szakembere.

Orbók Ilona erdőmérnök, az Erdélyi Helyi Csoport titkára, aki kimagasló szakmai munkája mellett sokat tett a

Kárpát-medencei erdőszeti szakemberek intézményesített kapcsolatainak megvalósításáért.

ifj. Partos Kálmán erdőmérnök, a Baranya megyei Helyi Csoport tagja, kárász erdőgondnok, a folyamatos erdőborítást biztosító üzemmódok mecseki alkalmazásának úttörő képviselője.

Puskás Mihály erdőmérnök, a Debreceni Helyi Csoport tagja, középiskolai szaktanár és magánerdő-gazdálkodó, hortobágyi fafaragó tábort és kiállítások lelkes szervezője.

Rácz Imre erdősztechnikus, a Zalaegerszegi Helyi Csoport tagja, erdőbirtokossági szakirányító, a Zalaújlak környéki magánerdők őshonos fajajokkal történő átalakításának szakembere.

Rabi Attila erdősztechnikus, a Kecskeméti Helyi Csoport tagja, kiskunsági területvezető erdész, az ártéri erdőgazdálkodás nagy munkabírású, lelkiismeretes egyénisége, helyi érdekvédelmi képviselő.

Schweighardt Ottó erdőmérnök, a Budapest ÁESZ Helyi Csoport tagja, erdő-főfelügyelő, korábbi sokrétű vértesi erdőgazdálkodó, az egyesületi múlt kutatója és örökségének ápolója.

Végh Gábor mezőgazdasági gépészmérnök, magánerdő-gazdálkodó és Kisbajom község polgármestere, aki a térség mező-, erdő- és vadgazdálkodóinak együttműködését és települése felvirágoztatását kreatívan és mintaszerűen oldotta meg.

Bedő Albert emlékérmét kapott

ANDRÉSINÉ DR. AMBRUS ILDIKÓ
erdőmérnök

Az Egyesület munkájában 1983-óta vesz részt. Szellemisége meghatározó erővel hat a környezetében. A diákság és pedagógusok közösségeit egyaránt a magyar erdészet ügye mellé állította. 1996-tól a Helyi Csoport vezetőségi tagja, lelkiismeretes munkájával számos országos visszhangot kiváltó, szakmai rendezvény és családias hangulatú összejövetel házigazdája. Az Egyesület Oktatási Szakosztályának évek óta aktív tagja, annak 1999 óta

titkára. Bedő Albertnek, mint az ásatthalmi erdészeti szakiskola névadójának emlékézt személyesen és az iskola kollektívájával közösen folyamatosan ápolja.

Erdőmérnöki oklevelének megszerzésétől, 1986-tól az ásatthalmi erdészeti szakiskola tanára. 1991-ben mérnök-tanári oklevelet szerzett, majd 1997-ben mérlegképes könyvelői szakképesítésre tett szert. 1994-ben doktori fokozatot szerez.

A Bedő Albert Erdészeti Szakiskolának 1989-től igazgatóhelyettese, 1996-óta igazgatója. Működése eredményeként a hagyományos erdészeti szakma oktatása mellett újabb szakmák oktatását vezette be, 2004-től érettségi vizsgára felkészítő, szakközépiskolai képzés is folyik. Több tankönyv, kiadvány és cikk szerzője. Jelentős eredményeket ért el az iskola építményeinek fejlesztésében, felújításában. Megkérdőjelezhetetlen hitelessége, felkészültsége a rá bízott feladatokra nagyban hozzájárult ahhoz, hogy az erdészeti szakoktatás meghatározó egyéniségévé váljon.

BAK JULIANNA
erdőmérnök

1990-2010 között a Miskolci Helyi Csoport titkára. Működése alatt kialakult a szélesebb szakmai kitekintést elősegítő belföldi és határ menti tanulmányutak rendszere. Aktív résztvevője az erdész-bányász-kohász hagyományok regionális szintű ápolásának, a Fazola-napok elindításának. Megszervezte a régió erdészeti emlékhelyeinek feltérképezését, részt vett az erdőgazdaság erdei iskola hálózatának kialakításában. Különösen szívén viseli a borsodi hátrányos helyzetű erdészek, nyugdíjasok megsegítését, amelyhez az Erdészcsillag Alapítvány támogatását is megszerzi. Az Elnökség tagja 1998-2002 között, az Ellenőrző Bizottság tagja 2006-2010 között, 2010-től annak elnöke. Ezek munkáját mindig megalapozott véleményével segítette. Több országos és régiós rendezvény szervezője. Az OEE három szakosztályának meghatározó tagja.

Erdőmérnöki diplomáját 1983-ban szerezte, 1984-től az ÉSZAKERDŐ Zrt., illetve jogelődjénél dolgozik, kezdetben műszaki, később közgazdasági szakterületen. Szakismereteinek bővítésére közlekedéscélpítő szakmérnök és mérnök-közügazdász oklevelet szerez. Műszaki területen elért eredményeit új építésű és felújított erdészeti utak, iroda és vadászházak jelölik, amelyek közül kiemelkedik az erdőgazdaság központi épületének külső felújítása. 2002-től a részvénytársaság közügazdasági vezérigazgató-helyettese.

Tudatosan felépített életpályája bizonyítja, hogy kellő felkészültséggel jelentős szakmai sikerek érhetők el, és a mindennapok szakmai feladatai mellett a közösség számára is fontos tevékenységek végezhetők.

KOVÁCS GÁBOR
erdőmérnök

Az OEE-nek 1962 óta tagja. A nyolcvanas évek második felétől a helyi csoport titkára, 1994-2010 között annak elnöke. Titkári és elnöki működése alatt a helyi csoport létszámát jelentősen növelni tudta. Az OEE Díjbizottságának munkáját megfontolt tanácsaival és érveivel 2006 óta támogatja. Nyugdíjasként a kárpátaljai egyesületi szakmai kapcsolatok motorja.

Erdőmérnöki diplomáját 1965-ben kapta. Rövid utárségi erdőgazdasági szakmai évek után 1969-től a Felső-Tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóságnál helyezkedik el. Ismereteinek gyarapítása

érdekében a BME-n vízgazdálkodási szakmérnöki képesítést szerez. Sikeresen vesz részt az 1970-es Tisza-völgyi árvízi védekezésben és a védművek helyreállításában. A víztározás és a vízpótlás erdőállományokra gyakorolt hatása érdekében érdeklődésének és mérnöki tevékenységének meghatározó eleme, amelyről számos cikket írt jeles szaklapokban.

A Debreceni Erdőfelügyelőség osztályvezetőjeként 1983-tól sikeres erdőtelepítési programot hajtottak végre, amelynek eredményeként 20 ezer hektárral nőtt a megye erdőterülete. 1993-tól 10 éven át a NYÍRERDŐ Rt., illetve jogelődjének vezérigazgatója. Irányításával az erdőgazdaság szakmailag és pénzügyileg stabilizálódott, akác- és nyártermesztési eredményei a világon ismertté váltak. Szakmai életútját több kitüntetéssel ismerték el. A debreceni egyetem címzetes egyetemi tanára. Emberi tartása, humánuma példaértékű. Pályafutása bizonyítja, hogy az ismeretek tudatos bővítésével az erdőmérnök is sikereket érhet el a kapcsolódó szakterületeken is.

Kaán Károly emlékérmét kapott

BURIÁN ENDRE
erdőmérnök

Az OEE-nek 1984 óta tagja. Első munkahelye a MÉM ERSZ pécsi irodája volt, ahol erdőtervezőként dolgozott. Majd a Mecseki EFAG Hetvehelyi Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető. Munkakörét jelentős erdősítési hátralékkal, komoly munkaerőgondokkal vette át, amit hatalmas erőfeszítéssel hozott rendbe. Eredményes munkája megyehatáron túlnyúló elismertséget hozott számára. Több éves természetes felújítási programot tervezett meg és irányított. Erdőművelési tapasztalatait fahasználati műszaki vezetői munkakörében is kamatoztatta, amikor folytathatta a természetes felújítások előkészítését, kezelését.

A 2005-ös gyapjaslepke-invázió idején megszervezte és irányította a fertőzés felmérését és a védekezést Baranya megyében, mintegy 3300 hektáron.

Részt vett a vállalatirányítási rendszer erdőművelési és vadászati moduljának fejlesztésében, bevezetésében. Közreműködött a térinformatikai tervező rendszer kialakításában és folyamatos fejlesztésében.

Az erdőgazdálkodás megismertetése, a szakma népszerűsítése terén vállalt ismeretterjesztő előadásokat, amit a helyi sajtóban, illetve az agrársajtóban közölt tájékoztatások, újságcikkek sora jelez. Munkásságát „Az év erdésze” verseny megyei selejtezőjének rendszeres szervezője, lebonyolítója. Az „Erdők hete” rendezvénysorozatban, az erdészeti nyílt napokon is szerepet vállalt.

Az erdőgazdálkodás megismertetése, a szakma népszerűsítése terén vállalt ismeretterjesztő előadásokat, amit a helyi sajtóban, illetve az agrársajtóban közölt tájékoztatások, újságcikkek sora jelez. Munkásságát „Az év erdésze” verseny megyei selejtezőjének rendszeres szervezője, lebonyolítója. Az „Erdők hete” rendezvénysorozatban, az erdészeti nyílt napokon is szerepet vállalt.

LIMP TIBOR
erdőmérnök

A Kisalföldi EFAG-nál kezdte szakmai pályafutását fahasználati, értékesítési szakterületen, majd 1993. évtől a Győri Erdészet vezetője. 1982 óta az OEE aktív tagja.

Kiemelkedő gyakorlati feladatait tudományos megalapozottsággal végzi. A gönyűi homokvidék határ termőhelyein új szemléletű erdőgazdálkodás kialakítását sürgették. Itt a termőhelyfeltárással alapozott fenntartó erdőgazdálkodás vált gyakorlattá.

A Szigetköz átfogó problémáinak megoldásában is élenjáró tevékenységet folytat. Még a természetvédelmi törvény hatálybalépése előtt megkezdte a nemesnyár-gazdálkodás fokozatos átalakítását. A Duna eltereléséből fakadó ökológiai változásokhoz alkalmazkodva egyre inkább az őshonos fajok kaptak szerepet az erdőfelújításokban. Évente készített értékelést a Duna elterelésének erdőállományokra gyakorolt hatásáról. Elkészítette a Phare program keretében a „Közös Szlovák-Magyar Nemzeti Park kialakításának megvalósíthatósági tanulmánya” erdészeti fejezetét, amelyben aggályait is megfogalmazta. Részt vett 2007-től a „Szigetköz-Csallóköz Duna-ártér mellékágrendszer rehabilitációjának közös megalapozása” című tanulmány elkészítésében, erről több nemzetközi konferencián tartott előadást. Tagja a Szigetköz Vízpótló Rendszer Üzemeltetési Bizottságának. Győr város önkormányzatával közösen valósították meg a 260 hektáros Püspök-erdő közjóléti fejlesztését.

Oktatási intézmények (egyetem, technikum), egyesületi csoportok tanulmányútjait szervezi.

STEINER JÓZSEFNÉ
PLESOVSZKI MÁRIA
erdőmérnök

Az OEE-nek 1964 óta tagja, az Erdők a Közjóért Szakosztály, valamint az Erdészeti Erdei Iskola Szakosztály alapítója. A Miskolci Helyi Csoport rendezvényeinek alkotó részvevője.

Kezdetben a Borsodi EFAG-nál területrendezéssel és kereskedelemmel foglalkozott. Ezt követően tíz éven keresztül tisztelt és nagyra becsült erdőfelügyelő volt, majd a Bükk Nemzeti Park erdészeti felügyelője lett. Utóbbi beosztásában legfőbb célja volt a természetvédelem és az erdőgazdálkodás konfliktusainak feloldása. Kiemelkedő

en fontosnak tartotta, hogy a nemzeti park munkatársai elméleti és gyakorlati ismeretekre tegyenek szert az erdőrendezés, erdőgazdálkodás és az erdészeti felügyelet terén.

Korán felismerte, hogy a jövő a fiatal nemzedékek környezettudatos életmódra nevelésében rejlik. A magyarországi erdőpedagógia kialakításának úttörő személyisége. Jelentős szerepe volt az erdei iskolák ismeretanyagának, oktatási módszereinek kidolgozásában. Mindig hangsúlyozta az erdésztársadalom felelősségét a fenntartható földi élet kialakításában és megőrzésében.

1999-2004 között az ÉSZAKERDŐ Rt.-nél négy erdészeti erdei iskola kialakításával, oktatási programjuk kidolgozásával és az erdei iskolák népszerűsítésével foglalkozott.

2001-ben a Répáshután tartott nemzetközi Erdőpedagógiai Szeminárium fő szervezője. Aktív irányítója a Madarak és Fák Napja és az Erdők Hete rendezvényeinek. Sok kezdő erdőmérnöknek segítette kezdeti szárnypróbálgatásait.

Decrett József emlékérmet kapott

GOMBÁSI KÁROLY
erdésztechnikus

Tanulmányai befejezésétől, 1976-tól napjainkig a Bakonyerdő Zrt.-nél, ill. jogelődeinél dolgozik. Szakmai pályafutását egy erdőművelő brigádban kezdte, jelenleg a központ erdőművelési osztályán a szaporítóanyag-gazdálkodás és a közjóléti munkák irányítója. Az Egyesületnek 1981 óta tagja.

Az erdőművelés iránti felelős elkötelezettsége 1983-ban kezdődött, amikor megbízták a Pápai Erdészet legértéke-

sebb kerületének önálló irányításával. A kerületben folyó nagy kiterjedésű fakitermelések és az azt követő erdőfelújítások komoly gondot jelentettek számára. Az általa irányított sikeres erdőfelújítások mára komoly erdőkké gyarapodtak. Jelenlegi munkakörében a szaporítóanyag-gazdálkodás cégszintű koordinálását végzi.

2002-től az Erdészeti Szaporítóanyag Terméktanács észak-dunántúli régiójának elnöke. A közjóléti fejlesztések iránti elkötelezettségének eredményeként sok közjóléti objektum, létesítmény megvalósulása kötődik nevéhez: tizenhárom forrásfoglalás, templomromok állagmegőrzési munkáinak irányítása, erdei pihenő és tornapálya rekonstrukciója, a tanösvény létrehozása, a kilátópont felújítása, a Bakony emlékmű megalkotása, a kirándulóerdők rekonstrukciója, az exotakert funkcióbővítése. Nevéhez kapcsolódik két erdészeti erdei iskola létrehozása. Az Erdészeti Erdei Iskola és a Közjóléti Szakosztályban dolgozik.

HOMOKI-NAGY ISTVÁN
erdésztechnikus

Erdésztechnikus oklevelét Sopronban szerezte, majd az Ipolyerdő Zrt. Királyréti Erdészeténél dolgozott 1967 novemberétől 2010 decemberéig, mindvégig kerületvezető erdészként. Ez volt egyetlen, 43 éven át tartó munkahelye. A természet szeretete, tisztelete családi öröksége, amelyet egész életpályáján át megőrzött és gyarapított. Tő mellett szerzett tapasztalatával jelentős érdemekeket szerzett az erdő- és vadgazdálkodás helyi egyensúlyának megteremtésében. A rábízott erdővagyonnak nemcsak jó gazdája volt, hanem munkája révén azt gyarapította is. Kezdetektől elfogadta a természetközeli erdőgazdálkodás elveit és azokat a gyakorlatban is megvalósította. Úttörő tevékenységet folytatott a természetes erdőfelújításokhoz igazodó technológiák meghonosításában. Példa értékű természetes és mesterséges erdőfelújítások, nevelőágások sora dicséri. Igényessége, munkabírása, embersége sok tisztelőt szerzett neki a szakmán belül és azon kívül is.

Második hivatásának tekinti az ifjúság környezeti nevelését, amelyet a téma úttörőjeként immár három évtizede művel. 1981-től mind a mai napig szervezője a közismert Börzsönyi Természetvédelmi Tábornak, ahol gyermekek százait vezet rá a természet titkainak megismerésére. Ezek tanulhattak erdőismeretet tőle.

Az Egyesületnek 1973 óta aktív, közmegebecsülést élvező tagja.

Tiszteletet érdemlő pályafutása során elkötelezetten szolgálta az erdészszakma és a természetvédelem kapcsolatát. Környezetében ő az, aki a köztisztületben álló erdész megtestesítője.

STIX JÓZSEFNÉ
erdésztechnikus

Stix Józsefné Kimpf Magdolna erdésztechnikus oklevelét Barcon szerezte. Munkáját már a szakközépiskola elvégzése után, 1983-tól a Somogyi Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Barcsi Erdészeténél erdész gyakornokként kezdte és itt dolgozik ma is. Egyesületi tag 1983 óta.

Önálló kerületvezető erdészként először a Dráván túli erdőket kezelte. Az 1950-es évek nemesnyáras telepítéseit kellett őshonos, ill. a termőhelynek megfelelő, optimális fatermést biztosító erdőtürsülásokra cserélni. Ezen a területen az erdőművelési és fahasználati munkák

komoly szervezői rátermettséget igényeltek. Keze nyomán, a jól elvégzett munka eredményeként ma már kocsányos tölgyeseket, tölgy-köris erdőtürsüléseket és égereseket találhatunk. Vezetésével valósult meg a Sánc kerület közjóléti és turisztikai fejlesztése. Komplex szemléletével hozzájárult a Dráva folyó menti természeti értékek megőrzéséhez.

Jelenleg a Barcsi Erdészet Köblös kerületét vezeti változatos termőhelyi viszonyok között. Jelentős szerkezetátalakítási munkákat valósít meg.

Lakóhelyének vallási közösségében kulturális tevékenységet folytat. A Dráva Völgye Középiskola erdészeti tagozatán keresztül támogatja az ott folyó képzést. Szerénységével, emberséges magatartásával környezetében példát mutat.

Lelekiismeretessége, precizitása leendő. Két gyermek édesanyjaként, kihívásokkal megtűzdelt, eredményes szakmai munkáját hivatásként végző egyénisége példa arra, hogy a magánéleti és a szakmai sikerek kellő hittel elérhetőek és teljes élethez vezetnek.

A kitüntetettek nevében *Kovács Gábor, Burián Endre és Homoki Nagy István* mondott köszönetet. Mindhármuk mondandójából áthatott az életútjuk során mindig irányadó emberség, becsület, tisztesség, melynek kötőanyaga a hit.

Kovács Gábor beszédét idézzük:

„Meghatódottan állunk itt az OEE 143. közgyűlésének résztvevői előtt. Nehéz megfelelő szavakat találni, ezért engedjétek meg, hogy elfogódottságomat egy régi emlékemmel oldjam:

Kezdő mérnök koromban az erdőgazdaságunk igazgatója magas kormánykitüntetést kapott. Összehívta legközvetlenebb munkatársait (véletlenül és méltatlanul kerültem közéjük), és illy módon, igen szép szavakkal megköszönte munkájukat, azt, hogy a magas kitüntetéshez hozzásegítették. Azzal zárta: „dolgozzatok tovább szorgalmasan, mert van ennél magasabb kitüntetés is.”

Mi, akik most itt előttetek állunk ezt nem mondhatjuk, mert erdész számára Magyarországon nincs a ma itt már kiosztott, és a még kiosztásra kerülő elismeréseknél rangosabb kitüntetés. Köszönet illeti mindazokat, akik sokat tettek azért, hogy a mellettem állók, jómagammal együtt magas kitüntetésben részesülhessünk.

Köszönet illeti helyi csoportjainkat, a régiós képviselőket, az elnökséget, hogy felfigyeltek munkánkra. Nemcsak erdészként végzett szakmai tevékenységünkre, hanem arra is, amit e 3400 tagot számláló civil szervezetben évtizedek óta kifejtünk. Külön öröm számomra, hogy a helyiek, vendéglátóink ajánlására olyan kolléga áll itt mellettem kitüntetettként Bak Julianna személyé-

ben, aki példamutatóan sokat tett az Egyesületért helyben és az országos szervezetben is.

Személyes örömmnek is hadd adjak hangot. Kitüntetésben részesült ugyanis Andrésiné dr. Ambrus Ildikó, annak az erdészeti oktatási intézménynek az igazgatója, amelyiknek névadója ugyanaz a kálnoki Bedő Albert, akiről az általunk most átvett emlékérmét is elnevezték. Az égiek kifürkészhetetlen akarata, hogy az én édesapám – aki fiatal erdészként ott, a Királyhalmi Alerdész Szakiskolában volt gyakorlatvezető erdész a múlt század harmincas éveiben – a 42 évvel ezelőtti nyíregyházi vándorgyűlésen szintén Bedő-díjban részesülhetett.

Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik e nagyon szép hivatás felé utunkat egyengették, s azoknak is, akik a pályára érve családként mellénk álltak, most is mellettünk vannak támogató szeretetükkel, újabb és újabb energiákkal frissítve időnként bizony lankadó lelkesedésünket.

Tisztelt Közgyűlés!

Az erdészszakmának ma meglehetősen sok nehézséggel kell megküzdenie. A legfontosabb kovász – mint 160 év alatt annyiszor - az Országos Erdészeti Egyesület lehet. Mi, akik megtisztelő javaslatokra, szavazataitokkal elnyertük az Országos Erdészeti Egyesület elismerését, kérünk benneteket, őrizzétek meg e nagy érdekérvényesítő képességre alkalmas szervezet egységét. Az együttműködésben, választott tisztviselőink törekvéseinek segítségével keressük a mostani gondjainkra a megoldást.

Végül, mint aki társai nevében szót kapott, Debrecenből, a kálvinista Rómából is érkeve hadd zárjam szavaim a pár évvel ezelőtti Debreceni Vándorgyűlésen kitüntetett kollegánk által gregorián dallamokkal megszólaltatott kálvinista hitvallással: SOLI DEO GLÓRIA! Egyedül Istené a dicsőség!”

Az Erdészeti Tudományos Intézet a mezőgazdasági miniszter által 1970-ben alapított „Vadas Jenő” emléklappal ismeri el azon szakembereket, kollégákat tevékenységét, akik sokat tettek a hazai erdészeti kutatás fejlesztéséért, kiemelkedően sok segítséget nyújtottak az intézet tudományos tevékenységéhez, szakmai, szellemi vagy anyagi téren. A Vándorgyűlés nyilvánossága előtt történő átadással szervezeteink az erdészeti kutatás, a gyakorlati tevé-

kenységet megalapozó szakmai tudományos munka fontosságára hívják fel a figyelmet.

A 2012. évi kitüntetést az Erdészeti Tudományos Intézet főigazgatója, dr. Borovics Attila

Juhász Lajos erdőmérnöknek, a Nyírerdő Zrt. műszaki vezérigazgató-helyettesének sokéves munkája elismeréseként adja át.

Juhász Lajos (balról), mint az alföldi erdőgazdálkodás ismert és elismert szakembere, mindenkor segítette az ERTI terepen folyó kísérleteinek tervezését, támogatta megvalósításukat, és ösztönözte a kutatási eredmények gyakorlatba való átültetését. Így aktív támogató szerepet vállalt az akác és nyár fajtakísérletek kivitelezésében és fenntartásában, a derecskei nyárklóngyűjtemény gondozásában, résztvevője volt az akác fajtajelöltek szelekciójának és a fajtabejelentéseknek.

Fontos koordináló szerepet vállalt a kocsányos és vöröstölgyesek természetes felújításában, valamint a minimális talajbolygatással járó felújítási kísérletekben. Hosszú évekre visszanyúló példaértékű együttműködésben készültek a házi, fekete, intermedia és hikoridió-kísérletek a Nyírerdő teljes területén. Közreműködésével a közelmúltban eredményesen zárultak azok a munkák, amelyek a fahamu erdei elhelyezési lehetőségeit kutatták, valamint az erdőtelepítések szénmegkötésre való hatását vizsgálták.

Juhász Lajos aktív szervezője és érdemi közreműködője a Tiszántúlhoz kötődő erdészeti tudományos rendezvényeknek, lelkes vendéglátója és felkészült szakmai vezetője az intézethez érkező külföldi vendégeknek. Innovatív szemlélete sokat segített a két intézmény közötti harmonikus együttműködés kialakításában és fenntartásában.

A 2012-es év az Erdészeti Lapok másfél évszázados jubileuma mellett Pápai Gábor nyugdíjba vonulásával egy korszak végét is jelenti. Főszerkesztőként Pápai Gábor visszatért a gyökerekhez, visszaállította az újság Egyesülethez kötődő címét, az eredeti mintákat alapul véve megreformálta annak külalakját és tartalmi tagolását. A rendszerváltozás utáni évek nehézségei közepette is szilárd értékrendű, szakmai és erkölcsi szempontból elkötelezett folyóiratot teremtett. Munkásságát az Egyesület 2002-ben Bedő Albert-díjjal, az újságíró szervezetek többek között Az Év Szakújságírója és Hevesi Endre életműdíjjal ismerték el. Tevékenysége és személye mindenképpen megérdemli, hogy Egyesületünk a Vándorgyűlésen, a tagság legnagyobb nyilvánossága előtt mondjon köszöntet Pápai Gábornak.

Gábor, könyvszeretetedet ismerve egy valódi könyvrítkasággal, Budai Ézsaiás 1808-ban kiadott Magyarország története c. művével szeretnénk megköszönni két évtizedes munkádat.

* * *

Az ünnepi közgyűlés utolsó pontjaként kérem *Zay Adorjánt*, az Észak-erdő Zrt. vezérigazgatóját, kösse fel a miskolci emlékszalagot az Egyesület Vándorzászlajára, majd adja át azt a 2013. évi Vándorgyűlés házigazdájának, *Kocsis Mihálynak*, a Vértesi Erdő Zrt. vezérigazgatójának.

* * *

A Vándorgyűlés és Közgyűlés zárásaként kérem a tisztelt résztvevőket, hogy énekeljék el az Erdész Himnusz első versszakát.

Fotósok: *Abonyi László, Greguss László Géza, Mőcsényi Miklós, Nagy László, Orosz Gyula, Pápai Gábor, Szegedi László, Szőnyi Zoltán, Tóth Zoltán, Vezér József, Zétényi Zoltán*

Résztevők névsora

Abonyi László, Ábrahám Gábor, Ábrahám István, Ács Péter, Ágoston Gyula, Aipli Zoltán, Alberti István, Áncsán György, André Zoltán, Andreas Niepa-gen, Andrési Dániel, Andrési Pál, Andrésiné dr. Ambrus Ildikó, Antli István,

Babics István, Badari Tibor, Bajnai Csaba, dr. Bak Edina, Bak Julianna, Bakó Csaba, Bakon Gábor, Bakti Péter, Balázs Árpád, Balázs Mária Éva, Bálint Imre, Bálint Sándor, Balogh Árpád, Balogh István, Balogh Péter, Bányai Péter, Barabás Tibor, Bárány Gábor, Bárány János, Baranya Csaba, Barkóczi István, Barton Zsolt, Bartucz László, Battáné Császár Erika, Bécs Jenő, Bede Zoltán, Beély Miklósné, Bekőné Polner Katalin, Benei Zsolt, Benéné Székely Csilla, Beregszászi Olivér, Berg Péter, Berta Tibor, Bilig Zsolt, Bircher Gyula, Blazsev Zsivko, Bocsó Gábor, Bognár Gábor, Bognár Tibor, dr. Bondor Antal, Borka Róbert, Boros Attila, dr. Borovics Attila, Bors László, Boza Donát, Bózsó Gyula, Buday Péter, Bukovenszky József, Bukovics Attila, Burián Endre, Burián Judit, Buris László, Burján Gábor,

Ceglédi Lajos,

Cságyoly Imre, Csákó József, Csanádi Béla, Csapó József, Csejkné Kissimon Mária, Cseppely Attila, Cserép János, Csiger Zsolt, Csiszár Attila, id. Csizmadia Sándor, Csizmadia Sándor, Csizmár Béla, Csókáné Szabados Ildikó, Csomós János, Csonka Tibor, Csontos Péter, Csór Attila, Csordás Nagy László, Csordás Nagy Lászlóné, Csordás Roland, Csóré László, Czifra Szilvia, Czili Kármén,

Dalvári Vince, Hagen Dargel, Frau Dargel, Deák Bárdos Péter, Dégi Zoltán, Dékányné Molnár Judit, Demetrovics Tibor, Demjén Béla, Dénes Károly, Dénes Péter, Dénes Tibor, Dézsi Károly, Dezső Vilmos, Dienes István, Dobi Balázs, Dobó István, Dolgos Attila, Domбай Kálmán, Domján György, Donkó Károly, Dózsa Gábor, Dózsa Lajos, Dózsa Zsolt, Drabbant Zsolt, Drenyovszki András, Druzsba Attila, Dudás Béla, Dudás László Péter, Dudás Pál, Dürgőné Szalay Piroska,

Ecsegi Istvánné, Elekes Huba, Éles Csaba, Emődi Zsolt, Encsi Csaba,

Fajger István, Fajger-Völgyesi Antónia, Farkas János, Farkas Rolf, Farkas Zsuzsanna, Farkasné Erdős Judit, Fazekas

József, Fehér János, Fehér Sándor, Fehér Tamás, Fehérné Rác Ágnes, Fejes Bertalan, Fekete Péter, Feketéné Pechtol Éva, Ferencz László, Ferenczi Tamás, Fifek Katalin, Fodor József, dr. Fodor Márta, Fodor Mihály, Földes Péter, Földesi Antal, Frank József, Frank Tamás, Freller Mónika, Fridel Károly Gábor, Fritsch Ottó, Fróna Antal, Fűr Tamás, Füredi László,

Gál Bálint, Gál László, Gál Sándor, Galamb Gábor, Galambos István, Galvácsné Kertész Viktória, Gáncs Viktor, Gembiczki Ferenc, Gembiczki Ferencné, Gémesi József, Gerely Ferenc, Gerner László, Góhér Zoltán, Gombási Károly, Gombásiné Takács Gyöngyi, Górlajos, Górbölös Péter, Gödörházi Gábor, Gönczi István, Göndöcz Péter, Gósi István, Greguss László Géza, Greiner József, Gróf András, Gulyás Imre,

Gyenes István, Gyenes Károly, Gyergyák Lajos, Győrfi Dénes, Győrvári Attila, Győrvári László, Gyurcsik Attila,

Háber Márta, Halmos Zoltán, Hámori Sándor, Hancz Zoltán, Haraszi Gyula, Hári József, Hatos Tamás, Heffler László, dr. Hegedűs Attila, Hegyi Norbert, Heim Márton, Helt Csaba, Herczeg József, Hirmann Antal, Hóbor László, Hoffmann Pál, Homoki József, Homoki-Nagy István, Homoki-Nagy Istvánné, Homolya Károly, Hopka István, Hopp Tamás, Horákné Kalmár Magdolna, Homyánszky Antal, Horváth András, Horváth Dénes, Horváth Ernő, Horváth Gergely, Horváth Péter Brúnó, Horváth Sándor, Horváth Szilárd, Horváth Zoltán, Horváth Zsuzsanna, Hován István Iván, Hölbling Sándor, Hudák Ádám, Hudák László ifj., Hudák Márton, Hulják Péter, Huray Kinga,

Iberpaker Gábor, Illés Péter, Isó Lajos, Izsépi Attila,

Jámbor László, dr. Jámbor László, Jamborich István, Janács Gergely, Jankó Gábor, Jeszenszki Ede, Jozwiak Bernard, Józsa István, Juhász Antal, Juhász István, Juhász János, Juhász Lajos, dr. Jung László, Justin István,

Kacsvinszky Tamás, Kádár István, Kadicsek János, Kaitz Zoltán, Káli Károly, Kálmán Miklós, Kálmán Szilárd, Kámi László, dr. Kárpáti László, dr. Kárpátné Ugron Anikó, Kaszala Judit, Kecskeméti Zoltán, Kecskés Gyula, Kelecsényi Szilárd, Keller József, Keresztes György,

Keszi László, Keszléri József, Kiczkó Károly, Kiczkó Károlyné, Kiczkó Mónika, Kinizsi János, Király Béla, Király István, Király István, Kis Prumik Ágnes, Kis Sándor, Kiss Béla, Kiss Csaba Imre, Kiss Éva, Kiss Ferenc, Kiss Gábor, Kiss Gábor, Kiss László Tamás, Kiss Tibor, Kisteleki Péter, Kiszály Gábor, Kladiva Tamás, Klement Zoltán, Kluber József, Kocsis Mihály, Koczka Zoltán, Kollár István, Kollár Tamás, dr. Koller Erzsébet, Komáromi Ferenc, Kontra László, Korek Károly, Kormos Ferenc, Kormos József, Kormos Krisztina, Kóródi Sándor, Kósa Attila, dr. Kosztka Miklós, Kovács Endre, Kovács Ferenc, Kovács Gábor, Kovács Gábor, Kovács Gáborné, Kovács István, Kovács János, Kovács Jánosné, Kovács László, Kovács Linda, Kovács Márton, Kovács Miklós, Kovács Pálné, Kovács Róbert, Kovács Tamás, Kovács Tibor, Kökény István, Kővári Ferencz, Köveskúti Zoltán, Kriskó András, Kriskó Bence, Kronekker József, Kulcsár Zsolt, Kun Miklós, Kurucz Gábor, Kuslics Ferenc, Kutas Lajos,

Laki László, Lakó Gábor, Lang Zoltán, Lázár Tamás, Lehóczki István, Lénártné Orliczki Judit, Léránt János, Lesnyiczky László, Prof. dr. Lett Béla, dr. Lett Béláné, Lévy László, Limp Gábor, Limp Tibor, Ifj. Limp Tibor, Limpné Ásványi Mária, Lomniczi Gergely, Lovász Henrietta, Lőrincz József, Lugosi Jenő, Lunka Lajos, Luzsi József,

Macsek Lajos, Magyar Ferenc, Magyar József, Major László, Majoros Gábor, Majoros Zsolt, Makra Zsuzsanna, Marcsisin Tamás, Marcus Kühling, Marosi György, Marozsán Marianna, Marton András, Marton Edit, Marton Zoltán, Martonosi Dániel, Matajszné Kása Erika, Mátrai Imre, Mátyás Béla, Matyók József, Megyery Ákos, Menoni Imre, Merkel Gábor, Merkel Gáborné, Mesics Bertalan, Mester Gézőné, Mészáros György, Mészáros Komáromi Márk, Mészáros Péter, Mézes Lajos, Mézesné Nagy Gyöngyi, Mihók István, Mikesz János, Mikesz Zoltán, Mikulásik Márton, Miszori Krisztián, Mocz András, Moczné Szabó Erika, Mogyorósi József, Molnár Gábor, Molnár József, Molnár Katalin, Molnár Péter, Molnár Tamás, Molnár Zoltán, Monár Tibor, Morvai Gábor, Mőcsényi Miklós, Müller Attila, Müller József,

Nádasdi Szabolcs, Nádas Mihály, Nagy András, Nagy Attila, Nagy Gergely, Nagy Imre, Nagy Jánosné, Nagy József,

Nagy Lajos, Nagy Lajos, dr. Nagy Lajos, Nagy László, Nagy László, Nagy Nándor, Nagy Zsolt, Nagy-Bozsoky Péter, Prof. dr. Náhlik András, Nahóczki László, Naszladi Géza, Németh Zoltán, Nemes Zoltán, Németh Gáborné, Németh Imre, Németh János, Németh József, Németh Lajos, Németh Rudolf, Németh Sándor, Frau Niepagen, Novák László, Novák Zoltán,

Nyeste András, Nyitrai Dániel, Nyitray András, Nyúl Károly,

Ocsovai Zoltán, Oláh Gergely, Olajos Sándor, Orbán Tibor, Orbán Tibor, Orbók Ilona Juliánna, Orbók Sándor, Orliczki Sándor, Orliczki Tibor, Orosz Gyula, Oroszi Sándor, Osváth András, Óz Zoltán,

Pacsai Endre, Pacsesz Attila, Pádár Gábor, Pajor József, Pál Andor, Pál János Viktor, Pál Lajos, Palánkay Béla, Palánki Gábor, Pálfalvi Zsolt, Pálincás Ákos, Pálincás Tibor, Palkovics Zoltán, Pap László, Pápai Gábor, Papp Gyula, Papp Tivadar, Papp Zoltán, Páris István, Partos Kálmán, Pásztor János, Pásztor Tibor, dr. Patkó Gyula, Patocska Zoltán, Perpék Arnold, Pesek Géza, dr. Pethő József, Pintér Csaba, Pintér Eszter, Pintér István, Pintér Ottó, Pintér Zsolt, Pintyili Lászlóné, Pokóné Markovics Judit, Pósan Balázs, Pósan Ferenc, Potkovác István, Právetz Antal, Puskás Lajos, Puskás Mihály, Puskás Zoltán,

Rabi Attila, Rác Ferenc, Rác Imre, Rác Károly, Rakonczay Zoltán, ifj. Rakonczay Zoltán, Reinitz Gábor, Reményfy László, Rencsi Gábor, Rencsiné Ágh Márta, Ripszám István, Roma Árpád, Román József, Román József, Rosta Attila, Rosta Gyula, Rosta Katalin, Rozsnyai Aladár, Ruzs Judit, Ruzsics Balázs,

Sándor Zsolt, Sárainé Illés Edina, Sári Zsolt, Sárközy Tamás, dr. Sárvári János, dr. Schiberna Endre, Schmotzer András, Schmotzer Andrásné, Schweighardt Ottó, Sebő Bálint, Sere Ferenc, Sereg Róbert, dr. Seregi János, Seres Ferenc, Simon György, Simon Norbert, Simon Sándor, Sipos Györgyi, Sipos István, Sipos József, Sipos Sándor, Sipos Viktor, Sipőcz László, dr. Solymos Rezső, Somlai László, Soós János, Soós Tamás, Sóvári Lajos, Spingár Péter, Stánicz László, Steiner József, Steinerné Plesovszki Mária, Stix Józsefné, Stubán Zoltán, Suhaj István, Sulyok Ferenc,

Szabó Balázs, Szabó Ferenc, Szabó Gergely, Szabó Jánosné, Szabó Jenő, Szabó Péter, Szabó Sándor, dr. Szabó Sándor, Szabó Tamás, Szabó Tibor József, Szabó Vendel, Szakács Sándor, Szakácsi Béla, Szalacsi Árpád, Szalai Csaba, Szántó Attila, Szecsődi Péter, Szegedi László, Szekán György Mihály, Székely Márta, Szekrényes Tamás, Szeles Gábor, Szentesi Levente, Szenthe Gábor, Szentléleki Tibor, Szentpéteri Sándor, dr. Szép Tibor, ifj. Szi-Benedek József, Szilágyi András, Szilágyi Krisztián, Szi-

vós Balázs, Szívós Béla, Szojka Pál, Szokolovszki Géza, Szolnoki Gyula, Szögedi József Zsolt, Szőke Péter, Szőnyi János, Szuromi Károly, Szuromi Péter, Szűcs Ferenc,

Tajnai Róbert, Tajta László, Takács Gyula, Takács Tibor, Tamás Antal, Tamba Miklós, Tasi Lászlóné, Telek Imre, Tengerdi Győző, Ther András, Thökölyi László, Timár György, Timár József, Timkó Kovács Kinga, Tinku Imre, Tóth Ádám, Tóth Antal, Tóth Attila, Tóth Ferenc, Tóth Ferenc, Tóth Lajos, Tóth László, Tóth Rafael, Tóth Sándor, Tóth Zoltán, Tótmárton Zsolt, Tölgyesi Krisztina, Török Gábor, Török Imre, Török József, Tőzsér András, Trojko Péter, Turóczy Balázs, Tüske Zoltán,

Ugró Sándor, Urbán Pál,

Vadász György, Vajai László, Valent Sándor, Váradi Gábor, Várady József, Várfalvi József, Varga Csaba, Varga Ferenc, Varga Ildikó, Varga István, Varga László, Varga Péter, Varga Zoltán, Varró János, Vasas Ernő, Vasasné dr. Fűzi Edit, Vass Sándor, Végh Gábor, Végh Gáborné, dr. Vereckei Csaba, Vezér József, Vilmányi Márton, Vilmányi Márton, Vincze Ferenc, Vitányi Márk, Vízhányó László,

Wisnovszky Károly,

Zakariás Éva, Zambó Péter, Zay Adorján, Zétényi Zoltán,

Zsiros Attila, Zsirosné Kiss Erzsébet.

... ha Sopron hív, mi ott leszünk ...

M E G H Í V Ó

Tisztelettel és szeretettel invitáljuk az Erdészholgyeket a 2012. évi, szeptember 20-21-én megrendezésre kerülő

ERDÉSZ NŐK ORSZÁGOS TALÁLKOZÓJÁRA,

amely eseménynek az idén Sopron ad otthont, a Tanulmányi Erdőgazdaság Zrt, és az OEE Soproni Helyi Csoportjának szervezésében.

A programmal és a jelentkezéssel kapcsolatos bővebb információk az Egyesület honlapjának (www.oee.hu) „Események” rovatában olvashatóak.

Meghívónkat és annak csatolt dokumentumait igyekszünk a lehető legtöbb helyre eljuttatni (állami szakmai szakigazgatási szervek, állami és magán-erdőgazdasági társaságok, szakiskolák, egyesületünk helyi csoportjai, honlapunk: www.oee.hu stb...), azonban így sem biztos, hogy mindenki értesülni fog a programról, ezért kérjük a tisztelt hölgyeket, hogy a környezetükben, ismeretségi, vagy baráti körükben lévő minden olyan kolléganőt értesítsenek (pl. nyugdíjasok köre), akiknél kisebb a valószínűsége annak, hogy a fenti csatornákon keresztül eljut hozzájuk meghívónk.

Szeretettel várjuk Önöket Sopronba!

Erdészüdvözlettel:

Dr. Kárpáti László sk
OEE Soproni HCs elnöke

Dr. Jámbor László sk
Taeg Zrt vezérigazgatója